

naturaligste Afgjørelsesmaade, uden at Menighederne behøvede at gribe til saa uhyggelige Agitationsmidler, som ellers kunde blive nødvendige. Jeg har saaledes ingenlunde begrænset mig til det Middel, som jeg hittede maaffee endnu kunde finde virksom Anvendelse, men jeg har tydelig og klart udtalt, at jeg følte, der var Trang til netop i denne Retning at virke for Reformer i de bestaaende Forhold. Da jeg har Ordet, skal jeg iøvrigt gjøre opmærksom paa, at det netop idag af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) meget klart og tydeligt er udviklet, uden at det dog maaffee har været hans Hensigt, at Majoritetens Afgjørelser ingenlunde ere paa deres rette Plads i kirkelige Sager, og at Minoriteterne i en Menighed, som muligviis kunne være de sande levende kristelige Medlemmer, ingenlunde kunne komme til deres Ret, hvis man giver Menighederne Ralbsret, idet de ikke, selv med deres bedste Villie, kunne sætte igjennem at faae en Sjælesørger, som er en sand og en virkelig Sjælesørger for dem.

S. Pedersen: Naar jeg har forlangt Ordet og agter at tale til Forsvar for dette Lovforslag, saa er det ingenlunde, fordi jeg kan tiltræde det i bets Heelhed. Det Valgprincip, der er opstillet, kan jeg, uagtet man finder det i mange Retninger i borgerlige Forhold, ikke troe bør sinde sin Anvendelse paa de kirkelige Forhold, og i saa Henseende er jeg tilbøielig til at slutte mig til de ærede Rigsdagsmænd for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Vindahl) og Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer). Derimod troer jeg dog, at den almindelige Valgret i den rette kunde være paa sit rette Sted, forsaavidt det skulde overlades Menighederne at vælge deres Præster; jeg troer saaledes, at naar man gav enhver fuldmyndig Person i Menighederne, det være sig Mand eller Kvinde, Dyende eller Husbond, Ret til, i Forhold til Menighedens Indvaanerantal, at vælge Mænd, til hvem det atter overlodes at vælge Præsten, saa vilde man paa denne Maade faae Valgmænd, som vilde have en større Ovsigt og et nsiere Kjendskab til Forholdene og bedre kunne træffe et godt Valg, end man kan forudsætte, at der vilde fremkomme, naar Alle samles i een Valgermasse.

Forsvrigt skulde jeg for mit Vedkommende meget ønske Valget indrettet paa en lignende Maade, som nu er Tilfældet med Hensyn til Skolelærerkaalbs Besættelse. Prøveprædiken har jo til Hyneladende endeel for sig, men jeg troer dog egentlig ikke, det er heldigt for Præsten paa den Maade at skulle staae og beile til Folkets Gunst; det kunde let bevirke, at en Præst, som var en begavet Taler, men ikke nogen egentlig Sjælesørger, blev foretrukket for den, der var meget meer duelig til Ralbet, blot fordi han var udrustet med større Evner til at fremsætte sine Tanker i en Prædiken. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) hittede, at Præsterne ere fremmede for deres Menigheder, fordi de idelig flytte, og jeg skal ikke nægte, at dette har sin Betydning, men jeg troer, at der ogsaa er en anden og langt dybere Grund til dette Misforhold, som ikke har Noget med Flytningen at bestille. Jeg har f. Ex. gjort den Erfaring, at en Præst, der kom til en Menighed, ikke havde været der i 2 Maanedes, før han kjendte hver Person i den, medens jeg ogsaa har været Vidne til, at en Præst har været i sin Menighed i 20 Aar, uden at han engang kjendte alle de gifte mandlige Individer, for ikke at tale om de øvrige Beboere. Hvad er Grunden dertil? Det er simpelthen den, at den Mand, som lever for sin Menighed og ikke betragter den som værende til for hans Skyld, men betragter sig som værende til for dens Skyld og som pligtig til at sørge for Sjælenes Opbyggelse, vil søge omkring, vil søge at skaffe sig Kjendskab til Folk, ikke alene til Ansigtterne, men ogsaa til de Forhold, hvorunder de leve og virke saavel i borgerlig som i kirkelig Henseende. Undladelsen heraf troer jeg vigtig nok er den store Anstødssteen, hvorfor Præsterne ikke kjende deres Menigheder. — Jeg indrømmer vel, at der gjøres et Fremskridt ved nærværende Lov, men jeg troer dog, at det i Virkeligheden er meget lille, saalænge man ikke ved Siden deraf faaer en Lov, hvorved det bliver muligt at blive en Præst quit, som Menigheden ikke er tilfreds med eller kan være tjent med, paa en anden Maade, end nu er Tilfældet; jeg troer, at det saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 7de Valgkreds (C. Petersen) ifjor saa rigtigt be-